

van de exfoliatieve dermatitis door het *onmiddellijk staken* van alle sulfonamides bij een acute allergische reactie op een van hen, steeds hoofzaak moet blijven. En dat men hierbij meteen antihistaminica moet geven.

Vlaardingen, November 1949.

P. LOPES CARDOZO

RÖNTGENCONTACTTHERAPIE

Naar aanleiding van het commentaar van coll. RESINK (*N.T.v.G.* 43, 3665, 1949) moge ik het volgende opmerken:

De dermatoloog, die enige vorm van radiotherapie toepast, moet ongetwijfeld behoorlijk op de hoogte zijn en blijven van de daaraan verbonden biologische, fysische en technische problemen, maar een volledige radiotherapeutische opleiding is te veel gevraagd. Het is voor niet vakspecialisten zeer wel mogelijk een bepaalde techniek te leren beheersen, hetgeen zelfs niet per se buiten het eigen opleidingscentrum hoeft te gebeuren (vgl. de speciële chirurgie der otologen en ophthalmologen). Met hoeveel méér recht mag men van de radioloog vragen, dat hij een specialistische opleiding krijgt in de klinische leervakken als hij, ook zonder verwijzing door de betrokken specialisten, diagnoses en indicaties stelt en misschien contrôles verricht, waartoe zijn specialistische opleiding hem niet geschoold heeft, terwijl zijn therapeutische mogelijkheden tot bepaalde stralenwerkingen beperkt blijven.

Het doet er in principe weinig toe, wie de radiotherapie, mits technisch verantwoord, uitvoert. Vóór, niet ná de bestraling, dient overwogen te worden, of behalve deze, nog een andere behandeling in aanmerking komt. Het komt dus aan op de indicatie-stelling en deze is het onbetwistbare terrein van de clinicus (c.q. de dermatoloog), die diagnostisch deskundiger en meer ervaren is en over een uitgebreider therapeutisch arsenaal beschikt. De radioloog hoort zijn patiënten met huidaandoeningen (ook tumoren), door of op verzoek van de dermatoloog toegestuurd te krijgen en ze ook alleen onder die omstandigheden te willen behandelen. Samenwerking, liefst in teamverband, blijft gewenst om tot steeds nauwkeuriger indicatie-stelling te komen.

Eindhoven, 1 November 1949.

J. DE BERGH

VERBETERING

In het artikel over de Behandeling van roodvonk met penicilline gelieve men de 16e regel van boven op blz. 3880 als volgt te lezen: De *vijftien* patiënten, die zich voor dit na-onderzoek niet meldden, zijn in dit overzicht buiten beschouwing gelaten.

J. E. MINKENHOF

BERICHTEN

BUITENLAND

WERELDBERICHTEN. — DE PEST ZAL WORDEN UITGEROEID. Een groep van deskundigen, te benoemen door de Wereldgezondheidsorganisatie te Genève, zal binnenkort in India laten zien hoe de pest kan worden uitgeroeid. India komt het eerst aan de beurt, omdat in dit land in 40 jaar 12 miljoen mensen aan pest zijn gestorven. Daarna zullen de deskundigen zich voor een overeenkomstige demonstratie naar de Azoren, Madagascar, Marocco, de Belgische Congo en China begeven. „This international team”, zo gaat het Geneefse persbericht voort, „the first of its kind, would be composed of 4 to 5 highly trained experts in the fields of epidemiology, bacteriology, entomology, zoology and sanitary engineering; being the only permanent roving team of international standing, it would constitute a most efficient co-ordinating body of all plague work in the field, and by studying, directing and organizing demonstrations over a period of years would help to put in practice WHO leadership in the field of eradication of plague”.

De samensteller van dit bericht behoeft niet meer in de leer te gaan bij de